ใบความรู้ เรื่อง การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
หน่วยที่ ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า

รายงาน เป็นกิจกรรมประกอบการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งผู้สอนกำหนดให้มีรายงานเพื่อใช้ในการประเมินผลการเรียน หรือผู้เรียนเลือกศึกษาเองตามความสนใจ รายงานอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ เป็นรายงานผลการทดลอง รายงานการสังเกต เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการรายงาน

การทำรายงานมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนรู้มีความสามารถ และทักษะด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. เพื่อให้รู้จักวิธีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง มีโอกาสศึกษาค้นคว้าวิชาต่าง ๆ ที่ตนสนใจอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง

๒. เพื่อฝึกทักษะด้านการอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่านและการค้นคว้า สามารถสรุปความหรือจับใจความของเรื่องที่อ่านได้

๓. เพื่อส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม รู้จักคิดอย่างมีระเบียบ มีเหตุผล และสามารถรวบรวมความรู้ความคิด นำมาเรียบเรียงให้เป็นระเบียบได้

๔. เพื่อให้สามารถวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ ได้ โดยรู้จักใช้วิจารณญาณของตนเอง ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลโดยมีหลักฐานอ้างอิง

๕. เพื่อฝึกทักษะด้านการเขียน สามารถเรียบเรียงข้อมูลที่ได้มาให้เป็นเรื่องราวอย่างมีระเบียบด้วยสำนวนภาษาที่ถูกต้อง

๖. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลว่ามีความรู้ความเข้าใจในปัญหาที่ได้ศึกษามามากน้อยเพียงใด

ลักษณะของรายงานที่ดี

รายงานที่ดีควรมีลักษณะที่ดีดังนี้

๑. มีเนื้อเรื่องครบถ้วนตามหัวข้อที่กำหนด

๒. มีความถูกต้องเที่ยงตรง และแม่นยำ

๓. จัดเรียงลำดับของเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี เมื่อกล่าวถึงสิ่งใดก็มีหลักฐานอ้างอิงอย่างเพียงพอ สมเหตุสมผล ตลอดจนมีความสามารถในการกลั่นกรองและสรุปความรู้ความคิดได้จากแหล่งต่าง ๆ

๔. แสดงหลักฐานที่มาอย่างถูกต้องและละเอียดถี่ถ้วน

๕. ใช้ภาษาได้ถูกต้องได้ผลตามจุดมุ่งหมาย และเป็นภาษาที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป

การใช้ภาษาในการเขียนรายงาน

ภาษาที่ใช้ในการเขียนรายงานต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ พึงระมัดระวังในเรื่องของการสะกด เครื่องหมาย การแบ่งวรรคตอน การจัดเรียงรูปประโยคที่ถูกต้อง หลักในการเขียนรายงาน สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. การใช้คำในภาษาไทย

- ใช้คำในภาษาราชการ ไม่ใช้ภาษาพูด และให้เป็นคำภาษาไทยมากที่สุด
- ใช้คำที่สามารถเข้าใจได้ง่าย ไม่ใช้คำที่ต้องมีการแปลความหมายอีกครั้งหนึ่ง
- ในการอธิบายความต้องเลือกใช้คำที่มีความหมายสอดคล้องตรงกับความเป็นจริง
- เลือกใช้คำที่มีความหมายชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิด
- ไม่ใช้คำภาษาถิ่น คำผวน คำสแลง หากจำเป็นต้องใช้ต้องมีคำอธิบายกำกับ
- ไม่ใช้คำที่ไม่สื่อความหมาย
- ไม่ใช้คำย่อต้องเขียนเป็นคำเต็ม
- ไม่ใช้เครื่องหมายแทนคำพูด
- เมื่อต้องใช้ศัพท์ทางวิชาการ ควรเลือกใช้ศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน

๒. การใช้คำในภาษาอังกฤษ

- ถ้าเป็นคำที่ใช้กันแพร่หลายในภาษาไทยอยู่แล้ว ให้เขียนเป็นภาษาไทยโดยไม่ต้องมีคำภาษาอังกฤษกำกับ
- ถ้าเป็นคำใหม่ ศัพท์บัญญัติ ศัพท์วิชาการที่เขียนศัพท์ในการใช้ครั้งแรกให้กำกับคำภาษาอังกฤษไว้ในวงเล็บ และไม่ต้องกำกับอีกเมื่อใช้ครั้งต่อไป